

volavka - gréc. herodiós, lat. ardea; ako volavka často zobrazovaný bájný vták *fénix*; v egyptských mýtoch volavka sivá (*bennu*) bola prvým živým tvorom, ktorý sa usadil na prapahorku *benben* z bahna pri *stvorení sveta*; pozri *vták*

-v súvislosti s heslom *farby Egyptanov*: Egyptania videli v tmavomodrej farbe symbol *vody* a *života*; v kozmickom význame tmavomodrá farba odkazovala na nebesá a prvotnú záplatu sveta (pozri *potopa sveta*); *fénix* ako symbol znovuzrodenia a prazáplavy sa tiež zobrazoval ako modrá volavka

Biedermann: volavka je veľký vodný vták s ostrým zobákom, s prevažne pozitívnym významom; v antických mýtoch (pozri *antická kultúra*) je nepriateľom *orla* a *škovránka* a priateľom *havrana*; je zasvätená bohovi *Poseidónovi* a jej zjavenie sa pokladá za priaznivé znamenie; v jednej z *Ezopových bájok* vyťahuje *vlkovi* z krku kosť, riskujúc pritom svoj život; podľa ranokresťanského textu *Physiologus* je volavka najskromnejším vtákom, „pretože má svoj stôl a posteľ na rovnakom mieste“ a „nepoľutuje sem a tam“; preto je symbolom kresťana, ktorý nenavštevuje pohanské miesta a nemusí sa chrániť pred „jedom kacírstva ani falošného učenia“; v stredovekom *bestiári* sa uvádza, že volavka neznáša *dážď*, preto lieta vysoko nad mrakmi, a tak ohlasuje *búrku*; „tento vták je symbolom duša vyvolených, ktoré sa v strachu pred búrkami tohto sveta snažia preletieť cez pominuteľnosť do výšav nebeskej vlasti; mnohé z volaviek sú biele iné popolavé; biela je farba nevinnosti a popolavá farba pokánia (pozri *symbolika farieb*; *popol*); podľa bájí dokáže volavka prelievať *slzy*; preto sa stala symbolom *Ježiša Krista na hore Olivovej* (pozri *sova* - Biedermann); volavka sa súčasne pokladá za hubiteľa diabolských *hadov* a podľa proroka *Jeremiáša* (8,7) patrí k tým vtákom, ktoré poznajú svoj vymeraný čas (to sa vzťahuje aj na *bociana*); dlhý zobák volavky sa na jednej strane považuje za znak *zvedavosti*, vraj všade strká nos, na druhej strane býva zobrazená s bielym kameňom v zobáku ako symbol *mlčanlivosti*; v *čínskom umení* býva zobrazovaná s *lotosovým kvetom*, čo sa vďaka rovnakému zneniu slabík so slovami cesta a vzostup, vysvetľuje ako želanie „stáleho vzostupu“; pozri *atribúty*, *symbols*, *alegérie* a *prirôvnania*; *vták*

-podľa stredovekých *bestiárov* je volavka múdry vták, ktorý nežije kdekoľvek v blízkosti potravy; hniezdi vo vysokých stromoch, ale potravu hľadá vo vode; vyhýba sa zdochlinám, bojí sa búrky a aby sa jej vyhla, lieta nad oblakmi; volavky sú schopné predpovedať *búrku*; volavku tiež prezývajú *Tantalus*; Diomedove volavky sú volavky pomenované na počesť spoločníkov *Diomeda* premenených podľa legendy na vtákov podobných vzhľadom *lyskám*, veľkosťou *labutiam*, snehovo bielej farby, s veľkými, pevnými zobákmi; v Apúlii na Diomedovom ostrove žijú na skalnatých brehoch a útesoch; tieto vtáky údajne rozlišujú medzi vlastnými obyvateľmi ostrova a cudzincami; ku domorodým Grékom sa približia a dajú sa pohladkať, ale ak k nim príde cudzinec, nalietajú na neho a zraňujú ho svojimi zobákmi; žalostne kričia, akoby trpeli, či už z dôvodu vlastnej premeny, či z dôvodu smrti svojho kráľa *Diomeda*; keď *Diomedes* bol zabitý v *Ilýrii*; pozri *grécka mytológia*

-v Egypte volavka vystupovala ako tvorca svetla; dve volavky boli symbolom prosperity; v Číne volavka predstavuje silu, čistotu, trpezlivosť a dlhú životnosť; v Afrike sa verilo, že je schopná komunikovať s bohmi; Indiáni ju hodnotili ako zvedavého a odhodlaného tvora a symbol múdrosti; kmeň *Irokézov* choval modré volavky ako dobré znamenie; hodnotili ju ako experta na lov a rybára; verili, že ak uvidia volavku pred lovom, bude úspešný; volavka ako vodný tvor je symbolom prispôsobivosti a spolupráce s matkou prírodou než snahy bojovať s ňou; volavka je krásny tvor s ušľachtilou postavou, preto i ju indiáni uctievali po stáročia

Volavka a had (nástenná maľba, Casa degli Epigrammi, Pompeje, 1.st.)

Chou Fang: Dvorné dámy s kvetovanými pokrývkami hlavy (výrez z makimona, dynastia Tchang, 8.st.)

Volavka (islamská kaligrafia)

Volavka ako symbol cirkvi (marginálna kresba, List pre zbor v Laodicei, Beatus Silos, 1109)

Volavky (bestiár)

Volavky a hady (islamská miniatúra)

G. Macumura: Ibištek a modrá volavka na pni (kakemono, 18.st.)

F. Snyders: Líška a volavky (1657)

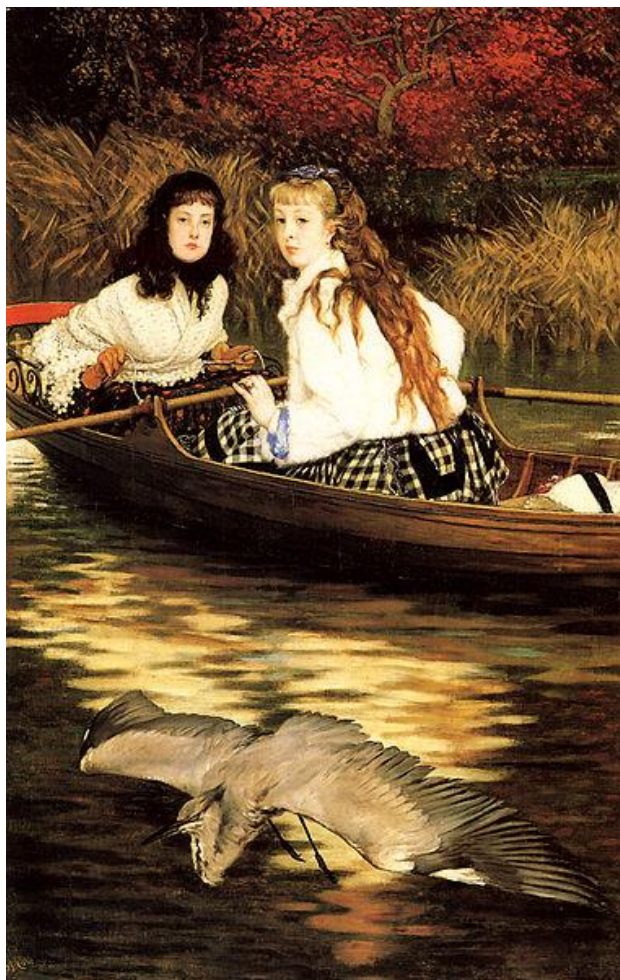
P. de Vos: Zátišie s kančou hlavou (17.st.)

F. Snyders: Kuchár v špajze (1635-1637)

J. Tissot: Na Temži (1874)

NC Wyeth: Volavky v lete (1941)

M. Hanák: Volavky (akvarel, ilustrácia)

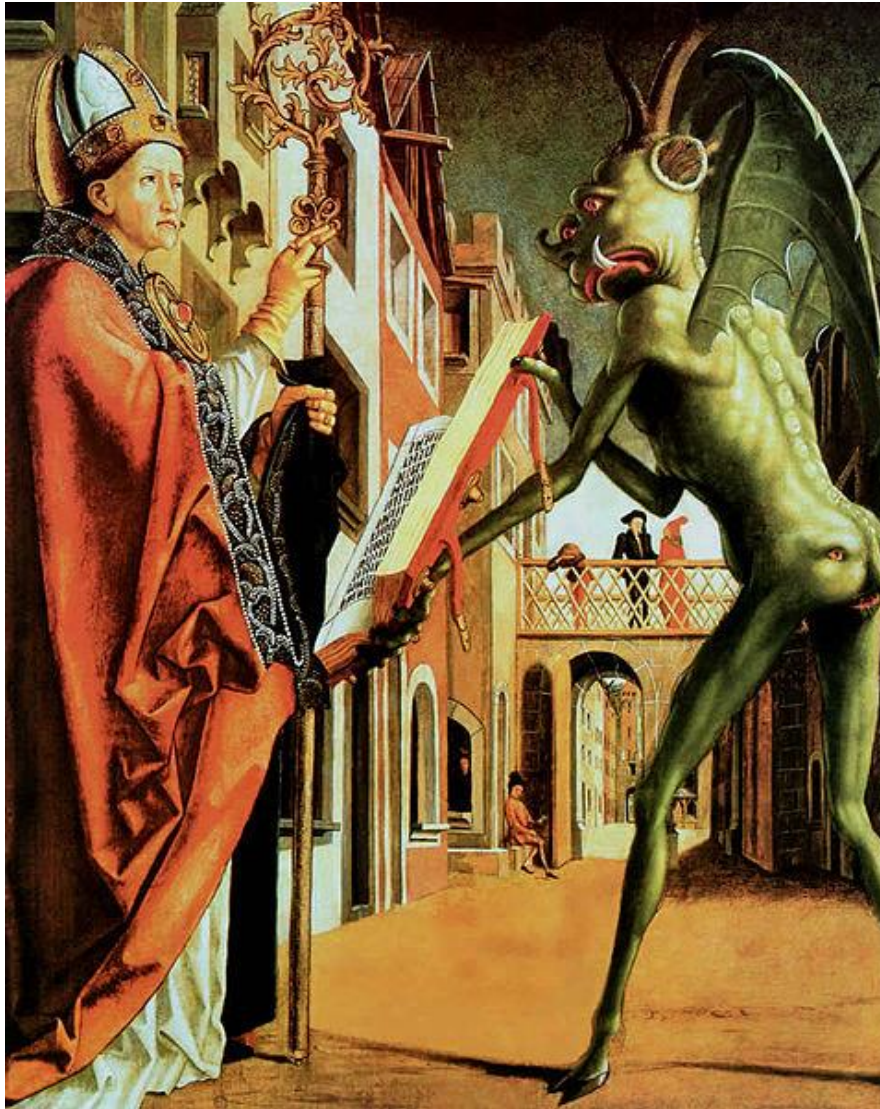
Tradičný čínsky drevorez (20.st.)

volavka sivá - často sa na ňu ponášalo zobrazovanie bájneho vtáka *fénixa*; v egyptských mýtoch volavka sivá (*bennu*) bola prvým živým tvorom, ktorý sa usadil na prapahorku *benben* pri *stvorení sveta*; pozri *vták*; *atribúty*, *symboly*, *alegórie a prirovnania*

Wolfgang z Regensburgu - (994); svätec, biskup a reformátor; narodil sa v Švábsku v Nemecku, študoval v Reichenau u benediktínov a v Würzburgu pred tým, ako sa stal učiteľom katedrálnej školy v Trieri; po vysvätení so skupinou mníchov kázal rok medzi Maďarmi v Maďarsku; potom bol menovaný za biskupa v Regensburgu cisárom Otom II.; tiež slúžil ako vychovávateľ cisára Henricha II.; osvedčil sa nielen ako reformátor, ale aj ako štátnik; jeho atribútom je vlk; na niektorých obrazoch je v biskupských šatách so sekerou v pravej ruke a krížom v ľavej, alebo ako pustovník v púšti objavený lovcom; sekera sa týka incidentu v živote svätca; ku koncu svojho života sa stiahol ako pustovník na osamelé miesto, teraz Wolfgangsee v regióne Horného Rakúska, zrejme z dôvodu politického sporu; po výbere osamelého miesta v púšti sa modlil a potom hodil sekeru do húštiny; na mieste, kam sekera padla si postavil celu; bol objavený lovcom a ten ho priviedol späť do Regensburgu; sv. Wolfgang je niekedy počítaný medzi *štrnástich pomocníkov v núdzi*; pozri *atribúty, symboly, alegórie a prirovnania; kresťanskí svätci*

http://www.catholic.org/saints/saint.php?saint_id=2049

M. Pacher: Sv. Wolfgang a diabol (tzv. Retabulum Cirkevných otcov, 1471 a 1475)

Rakúska škola: Sv. Wolfgang (15.st.)

Volfsung - Völsung

Volga - pozri *Rusko*

<https://sk.wikipedia.org/wiki/Volga>

<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D0%BE%D0%BB%D0%B3%D0%B0>

https://www.google.sk/search?docid=AgZU7CWVDXd_CM&bih=995&biw=1846&q=%D0%BA%D0%B0%D1%80%D1%82%D0%B8%D0%BD%D0%B0+%D0%BB%D0%B5%D0%B2%D0%B8%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%B0+%D0%B2%D0%B5%D1%87%D0%B5%D1%80+%D0%BD%D0%B0+%D0%B2%D0%BE%D0%BB%D0%B3%D0%B5&tbm=isch&tbs=simg:C AQSHQkyIhBCvhnAbxoSCxCwjKcIGgAMCxCOrv4IGgAM&sa=X&ved=0ahUKEwiPocyMorbOAhWCIIsAKHcryDlkQwg4IGSgA#tbn=isch&tbs=rimg%3ACY_1MKq-

[xXL_1pIjjVc_1gLS0zuxhB2INPx3EzDKKtfwJ4p-HSQgWziGdVAnoRUIjN43wOfxsVBiqTYIW_1evEWx9W9jUSoSCdVz-AiLTO7GEdBpFcu6t_1hbKhIJEHaU0_1HcTMMRkjFsT6RhrVqEgkoq1_1Anin4dBHOdrBhFKvaRioSCZCBbOIZ1UCeEe8Ci1uyXO-6KhIJhFQiM3jfA58RuI2jG6vGGi0qEgnGxUGKq1iVbxGPfkCa5YdrKSoSCd68RbH1b2NREYNHyW8afj15&q=%D0%BA%D0%B0%D1%80%D1%82%D0%B8%D0%BD%D0%B0%20%D0%BB%D0%B5%D0%B2%D0%B8%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%B0%20%D0%B2%D0%B5%D1%87%D0%B5%D1%80%20%D0%BD%D0%B0%20%D0%B2%D0%BE%D0%BB%D0%B3%D0%B5](#)

Neznámy autor: Stenka Razin hodil perzskú princezú do rieky Volga (rytina, ilustrácia z knihy *Les voyages de Jean Struys, en Moscovie, en Tartarie, en Perse*, 1681)

I. J. Repin: Burlaci na Volge (1870-1873)

M. K. Klodt: Volga pri Simbirsku (1881)

M. K. Klodt: Volga pri Žiguli (1879)

M. K. Klodt: Volga pri Simbirsku (1881)

I. I. Levitan: Večer na Volge (1887-1888)

I. I. Levitan: Večný odpočinok (1889)

I. I. Levitan: Večer na Volge (1888)

I. I. Levitan: Svieži vietor. Volga (1895)

V. I. Ovčinnikov: Mesačné noci na Volge (1975)

Vollard Ambroise - (†1939); obchodník s umením; jeden z najvýznamnejších predajcov francúzskeho súčasného umenia na začiatku 20.st.; podporoval rad pozoruhodných a neznámych umelcov, vrátane Paula Cézanna, Aristida Maillola, Renoira, Louis Valtu, Pabla Picassa, André Deraina, Georga Rouaulta, Paula Gauguina a Vincenta van Gogha; bol známy ako vášnivý zberateľ umenia a vydavateľ; pozri *A. Derain, umelecký obchod*

https://en.wikipedia.org/wiki/Ambroise_Vollard

P. Picasso: Portrét Ambroise Vollarda (1910)

P. Cézanne: Portrét Ambroise Vollarda (1899)

P. A. Renoir: Portrét Ambroise Vollarda (1908)

voľná grafika - umelecká grafika

voľná láska - angl. free love; v histórii po prvý raz tento termín použili *hippies*; podobné vzorce sexuálneho správania sú známe už z antických čias, avšak až *deti kvetov* sa oproti skupinám prevádzkujúcim neviazaný sex vyhradili filozofickým názorom; ten sa zakladal na praktizovaní všeobecnej lásky medzi ľuďmi a na téze, že sex sa žiadnym spôsobom neodlišuje od ostatných činností, ktoré môžu ľudia spolu činiť; bola to tiež revolta proti pokryteckým a puritánskym predsudkom, ktoré slobodomyselní *hippies* pociťovali ako ďalší z tlakov proti svojim hodnotám a životnému štýlu; na Východe 6.st. manželstvo odmietali stúpenci *mazdizmu*, na Strednom východe 1.st. *eséni* (odmietali sex, manželstvo a otroctvo), v európskom stredoveku kresťanská sekta *adamitov* odmietala manželstvo a pestovala nudizmus; *katari*, *beghardi*, *lollardi* a *husiti* kritizovali manželstvo, obhajovali voľné sexuálne vzťahy pred celibátom a ženy u nich mali nezvyčajnú rovnosť a samosprávu; v revolučnom Rusku väčšina boľševikov verila, že sexuálne vzťahy majú byť mimo jurisdikciu štátu; história voľnej lásky je prepojená s históriou feminizmu; od konca 18.st. feministky napadali inštitúciu manželstva a obhajovali jeho zrušenie; podľa nich vydatá žena bola len manželkou a matkou, odopierala sa jej príležitosť usilovať o ďalšie poslanie; niekedy to bolo dané už legislatívne, ako napr. zákaz vydatým ženám a matkám venovať sa učiteľskej profesii; v roku 1855 obhajkyňa voľnej lásky Mary Gove Nicholsová (†1884) opísala manželstvo ako „zničenie ženy“ a vysvetľovala, že ženy sú právne aj verejnou mienkou považované za mužov majetok, takže je možné, aby ich tyranský manžel pripravil o všetky slobody (napr. zákon občas dovolil manželovi fyzicky usmerniť svoju manželku); obhajcovia voľnej lásky tvrdili, že mnoho detí sa rodí do nemilujúceho manželstva, ktoré nevzniklo výberom partnerov, a predsa deti narodené mimo manželstvo (t.j. z lásky a slobodným výberom) nemajú rovnaké práva ako deti takto zosobášených rodičov; v tradícii voľnej lásky sa odráža veľa z liberálnej filozofie, ktorá sa usilovala o oslobodenie od štátnej regulácie a cirkevného zasahovania do osobných vzťahov; podľa tohto konceptu sú voľné vzťahy medzi dospelými legitímne a mali byť rešpektované všetkými tretími stranami, či ide o emocionálne alebo sexuálne vzťahy; navyše sa vyhlasovalo, že

obe strany, muži i ženy, majú právo na sexuálnu rozkoš bez sociálnych alebo zákonných obmedzení, čo bola vo viktoriánskej dobe radikálna predstava; neskôr sa hnutie voľnej lásky začalo dávať do súvislosti s radikálnymi spoločenskými zmenami a bolo vnímané ako predzvesť nového antiautoritárskeho, antirepresívneho čítania; zástancovia voľnej lásky sa usilovali, aby sex nebol len o rozmnožovaní, aby kontrola pôrodnosti antikoncepciou podporovala nezávislosť žien; sovietska vláda zrušila storočné cárskych predpisy o osobnom živote, ktorý zakazoval homosexualitu a robil problémy ženám, keď chceli dosiahnuť rozvod alebo žiť samostatne; avšak keď Stalin prevzal vládu v štáte, začala sa realizovať spoločensky konzervatívna politika; homosexualita bola klasifikovaná ako duševná porucha a voľná láska bola ďalej demonizovaná; voľná láska v 60. rokoch 20. st. bola sociálnym hnutím, ktorého počiatočným cieľom bolo oddeliť štát od sexuálnych záležitostí, ako je manželstvo, antikoncepcia a cudzoložstvo; tvrdilo, že tieto otázky sú iba predmetom záujmu zúčastnených osôb; podľa dnešného stereotypu skôr meštiacki Američania chceli, aby domov bol miestom stability v neistom svete a k tomuto spôsobu myslenia patrí pevne definované roly pohlaví; to viedlo k reakcii v podobe hnutia voľnej lásky; kým spojenie voľná láska je v ľudových predstavách často spájané s promiskuitou, obzvlášť v odkaze na kontrakultúru 1960 až 1970, ktorá bola namierená proti zaužívanému spôsobu života a postojom, historicky hnutie voľnej lásky neobhajovalo promiskuitu partnerov a krátkodobé sexuálne vzťahy; skôr obhajovalo ich voľné uzatváranie, ktoré by nemalo byť upravované zákonom; pred termínom „radikálny sex“ bol uprednostňovaný výraz „slobodná láska“, osobitný záujem stúpcov voľnej lásky sa zameriaval na tie zákony, ktoré bránili nezosobášeným párom spoločný život, regulovali cudzoložstvo a rozvod, rovnako ako vek pohlavnej dospelosti, antikoncepciu, *homosexualitu*, potraty a niekedy aj prostitúciu, aj keď nie všetci zástancovia voľnej lásky sa zhodovali na týchto otázkach; obhajcovia individuálnych práv v manželstve vyjadrovali tiež znepokojenie, že napríklad niektoré jurisdikcie nerozpoznávajú manželské znásilnenie; pozri *nahota*, *nudizmus*, *erotické umenie*, *šunga*, *láska*

https://cs.wikipedia.org/wiki/Voln%C3%A1_l%C3%A1ska

https://en.wikipedia.org/wiki/Free_love

Láska (vektorová grafika s použitím hippie dekóru)

„**voľná noha**“ – v súvislosti s heslom *kontrapost*: odľahčená noha, mierne pokrčená; pozri „*pevná noha*“, *chiasmus*

<https://en.wikipedia.org/wiki/Contrapposto>

<https://commons.wikimedia.org/wiki/Category:Polykleitos>

Polykleitos: Doryforos (rímska kópia gréckeho originálu z 5.st.pr.Kr.)
Michelangelo: Dávid (1500-1504)

voľná plastika - tiež *voľná socha*; plastika bez väzby na *architektúru*; svojbytné umelecké dielo; opak *architektonickej plastiky*; bola typická pre antický výtvarný názor; postupne sa jej zrieklo už *neskoroantické umenie* usilujúce o iné ako zrakové skúsenosti: typizácia, symbolickosť, stereometria podania

https://www.google.sk/search?q=free+sculpture&espv=2&biw=1846&bih=995&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0ahUKEwiJhsGcnL_OAhXK1hoKHQYIAdUQsAQIGQ

voľná socha - *voľná plastika*

tzv. **voľný štetec** - tzv. *čínsky voľný štetec*

voľné umenie - termín užívaný pre rýdzu umeleckú tvorbu, ktorej chýba úžitkovosť; termín zdôrazňuje výsadné postavenie tohto typu umeleckej tvorby, jeho materiálovú, technickú, kompozičnú, významovú a obsahovú zložitosť; v histórii nachádzame k nemu paralely: *krásne umenia* (renesančné poňatie), *umenie pre umenie/l'art pour l'artizmus* (30.roky 20.st.) apod.; termín používaný aj ako obsahový náprotivok *užitého umenia*; logicky sa prenáša do rôznych druhov umenia, preto sa objavuje v termínoch ako *voľná grafika* (iný význam má však termín *voľná socha*); porovnaj termíny *čisté umenie*, *absolútne umenie*, *artificializmus*, *arti del disegno*; pozri *pattern art*

Volos - *Veles*

Volpato Giovanni - (†1803); taliansky rytec, obchodník so *starožitnosťami* a výrobca porcelánových figúrok; pozri *talianski rytci*

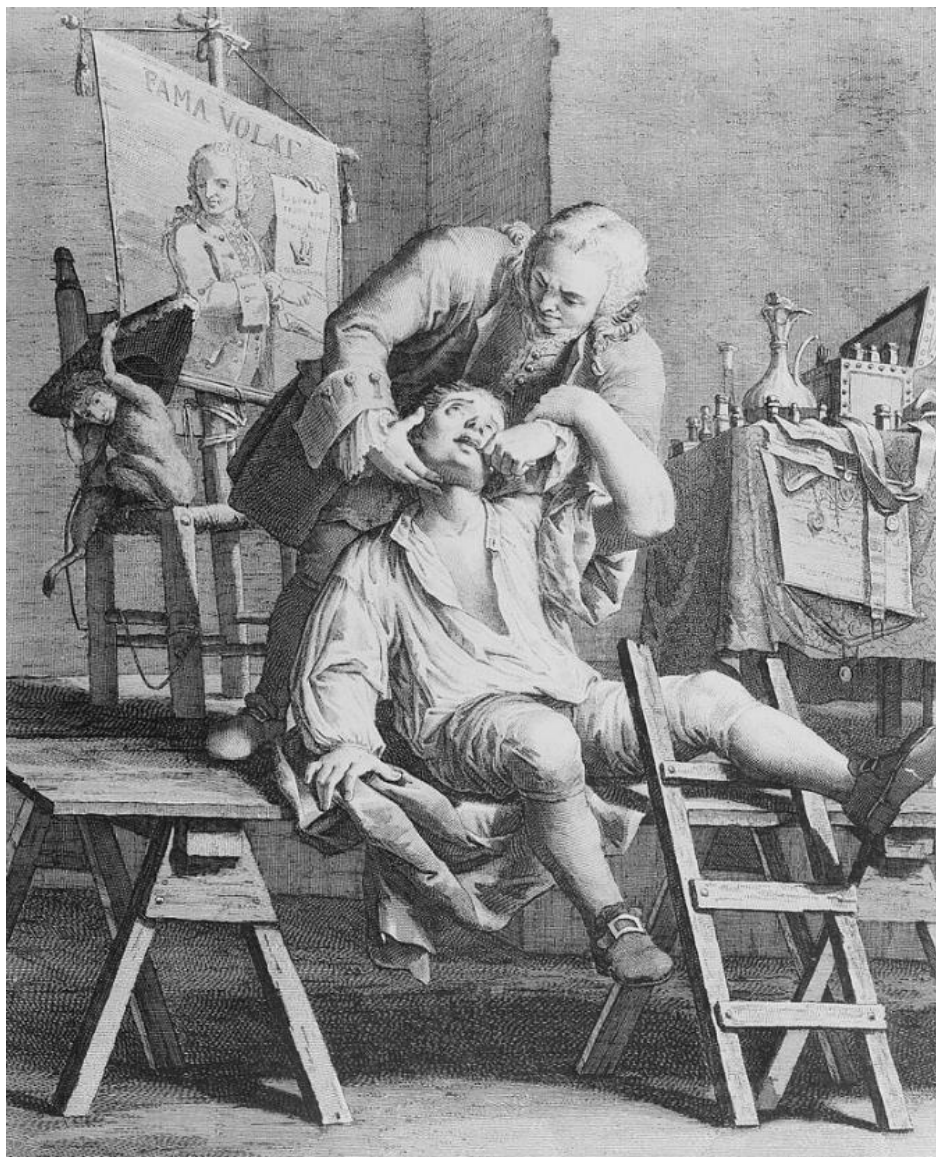

https://en.wikipedia.org/wiki/Giovanni_Volpato

<https://www.google.sk/search?q=giovanni+Volpato&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0ahUKEwjZ05-l7oHLAhWKvhQKHVqWAYsQsAQILQ&biw=1846&bih=995>

G. Volpato: Bábkové divadlo Punch a Judy (lept, 1770)

G. Volpato: Potulný zubár (rytina, 1770)

volská krv - konzervujúci náter dreva zložený z vody, krvi dobytky a haseného vápna; hnedočervenej farby s miernym leskom; pokrývaný zvyčajne voskovým náterom a preleštený; obdobným náterom je *volská žľč*; pozri *farbivo organické*; *vôl*; *záklonový strop*

volská žľč - žltavá tekutina zo žľči hovädzieho dobytky, používaná v technike *akvarelu*; pridávaním do vody v nádobke zvyšuje schopnosť farby stekať zo *štetca* a zvyšuje príľnavosť farby k *papieru*; dnes nahrádzaná synteticky; pozri *volská žľč*, *vôl*

volské oko (v architektúre) – franc. oeil de boeuf/øj d böf; okrúhle alebo oválne *okno*; tento tvar okna je známy už z *antiky*; používal sa i v *románskom slohu* aj v *gotike*, veľkého rozšírenia sa dočkal v *baroku* a *secesii*, kedy boli guľaté alebo oválne okná používané na ozdobných *portáloch* alebo v *štítach*; tiež *slepé okná* majú často túto podobu; guľaté a oválne okná sa používajú tiež v súčasnej architektúre; oválne okno na osvetlenie povalového priestoru, umiestňované zvyčajne do *strechy* (*vikier*); rozšírené najmä v *baroku* 17.-18.st.; pozri *vôl*; *ovál*

je termín aplikovaný na relatívne malé oválne okná, typické pre horné podlažie; niekedy sa nachádzajú na strechách *vikierov* na osvetlenie povalového priestoru alebo nad dverami; tento tvar okna je známy už z *antiky*; používal sa v *románskom slohu* aj v *gotike*, veľkého rozšírenia sa dočkal v *baroku* a *secesii*, kedy boli guľaté alebo oválne okná používané na ozdobných *portáloch* alebo v *štítach*; okná tohto typu sa bežne vyskytujú vo veľkej architektúre barokového Francúzska; termín je tiež často aplikovaný na podobné guľaté okienka, rovnako ako oká v gruzínskej architektúre, vo Veľkej Británii a neskôr gréckom Revivale a koloniálnom Revival

štýlov v Severnej Amerike, že to musí byť považované za súčasť použitia; termín bol najprv aplikovaný na horizontálne oválne okná, ale používa sa aj pre tie vertikálne; tiež *slepé okná* majú často túto podobu; guľaté a oválne okná sa používajú tiež v súčasnej architektúre

<https://en.wikipedia.org/wiki/Oeil-de-boeuf>

Priečelie gotického kostola so svetlíkom v tvare volského oka

Renesančný vikier s volským okom kruhového tvaru

Barokový štít s volským okom elipsového tvaru

Volské oko kostola z 15.st. s neorománskou vitrážou

H. Memling: Sv. Blažej (1491)

Voltaire kabaret - Cabaret Voltaire

Volterra Daniele da - (†1566); tiež Daniele Ricciarelli; taliansky manieristický maliar a sochár; pôvodne študoval s umelcami v Siene: Il Sodoma a Baldassare Peruzzi; neskôr sa stal učeníkom Perino del Vaga; v Ríme začal pracovať v kruhu *Michelangela*, ktorý využil svoj vplyv na pápeža Pavla III a zabezpečil Volterrovi vrcholné miesto vo Vatikáne; Michelangelo mu tiež nákresy, na ktorých základe ktorých vznikli niektoré Volterrove obrazy; pozri *talianski maliari 16.st.*, *talianski sochári 16.st.*, *manierizmus*

https://en.wikipedia.org/wiki/Daniele_da_Volterra

https://www.google.sk/search?q=Volterra+Daniele&espv=2&biw=1844&bih=995&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0CCAQsARqFQoTCLSSlvXe_scCFQX_LAod350AJQ

<https://www.google.sk/search?q=Daniele+da+Volterra&espv=2&biw=1845&bih=995&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0ahUKEwjGif3yn8TOAhVGWRQKHd6aAOYQiR4IkAE>

D. da Volterra: Snímanie z kríža (freska, 1545)

D. da Volterra: Vraždenie neviniatok (1557)

D. da Volterra: Prorok Eliáš (1550-1560)

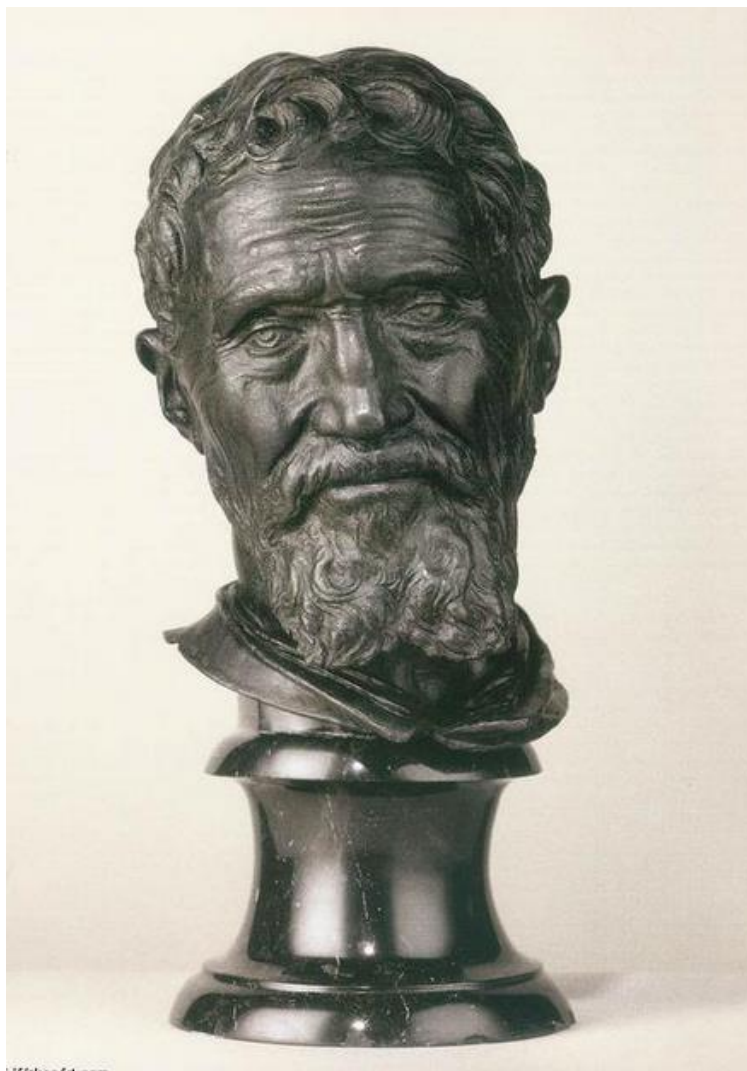

D. da Volterra: Portrét Michelangela (16.st.)

D. da Volterra: Portrét môjho učiteľa Michelangela (16.st.)

D. da Volterra: Busta Michelangela (bronz, 1564)

D. da Volterra: Štúdia plačúcej ženy pod krížom (rudka, 1545)